

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ioannis|| Climaci Ab-||batis Montis|| Synai,|| Scala Paradisi

Johannes <Climacus>

Coloniae, 1583

VD16 J 520

De vigilijs Gradus, XIX.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55433)

ro)ope aliarum translationum editionumq; destitui-
mur. cum totus hic locus in illis sit omissus. Puto tamē
si restitui posse. Cæterū pro exercitatione men-
tis, ea quæ canuntur eloquia, tunc (cum scilicet
canuntur) speculari, ut dum verbum proximo
finit expectans, intentius ores, *Non enim omnes
fratres simul canebant, sed quantacumq; multitudo
conueniebat, nunquā amplius in synaxi quam quatuor
fratres psallebant. Cæteri omnes sedilibus humillimis
insidentes, à voce psallentis omni intentione depende-
bant: finit autem psalmis iam tunc orabant. Vide Cas-
sianum lib. 2. Instit. monast. cap. 11 & 12.*

De vigilijs Gradus, XIX.

Terrēnis quidem ac mortali bus regibus qui
assunt alij expediti ac nudi fere sunt, a-
lij faces, alij clipeos, alij gladios tenent, est
autem ingens atque incomparabilis primorum
ad sequentes differentia. Quippe alij proprie cog-
nati regis esse atq; familiarissimi solēt, hi vero ser-
ui & ministri, & ista quidem ita se habent. Age
vero iam nos quoque quo nam modo in vesperti-
nis diurnisque conuentibus & orationibus deo &
regi nostro assistimus solertius inspiciamus. Qui-
dam enim in vespertinis pernoctationibus expe-
ditissimi ab omni cura nudi, puras ad orationem
extendunt manus. Alij cum psalmorum modula-
tione assistunt in hac, Alij lectioni magis incum-
bunt. Quidam per opus manuum ex infirmitate
viriliter aduersus somnum repugnant. Nonnulli
mortis meditatione se exercēt, ex huiusmodi con-
sideratione, compunctionem sibi acquirere studē-
tes. Ex his omnibus primi & postremi diuinis ex-
cubijs insistent, secundi vero monasticæ vitæ pro-
prios sunt, tertij vero inferiorē ambulant viam.
Verū de oratione & virtute offerentiū, Deus mu-
nera

nera suscipit & aestimat. Vigilans oculos expiat
 mentem, immodicus somnus obtudit & excecatur
 animum. Peruigil monachus fornicationis inimicus,
 somniculosus vero contubernalis eius est. Vigilantia
 incendium libidinis frangunt, atque a somno liberant.
 Suffusus lachrymis oculus tenerumque ad sui custodiam
 erectum cogitationes cautius obseruat, cibos fornicis
 in morem consumit, passionem edomat, linguam restringit
 & reprimat, gatque phantasma. Vigilans monachus
 cogitationes, easque per tranquillitatem noctis
 cillime & considerare & capere potest. Dei amator
 monachus mox ut sonus tubae increpauerit, ad
 tionem vacans, lætior & hilaris dicit, Euge, euge,
 gligens vero, vae mihi, vae mihi. Mense prapara
 gula deditos arguit, orationis autem exercitia
 Dei amatores probat. Prior ille dum intru
 conspicit mensam, gestit lætitia. Sequens autem
 moestior fit. Somnus multus obliuionis opus
 vigilie vero memoriã emundant. Diuitias ex
 colae ex area & torculari colligunt. Monachi
 suas opes & scientiam vespertinis maxime nocte
 nisque orationibus, & animi exercitationibus
 gant. Somnus multus, iniquus est socius, & dimittit
 vitæ negligentibus, siue amplius diripit. Improb
 monachus in colloctionibus vigil & fabulis, et
 autem orationis hora superuenerit, somno illig
 uantur oculi. Mollis & lasciuus monachus in
 quacitate probatus, ubi lectio illata fuerit, asp
 præ somno non valet. Cum nouissima tuba
 nuerit, mortuorum erit resurrectio, ita cum ser
 otiosus se sonare cœpit, dormientium erit eug
 tio. Amicus fallax soporis tyrannus, nonnum
 postquam fatitati fuerimus cedit, fameque &
 nos acriter oppugnat; opus manuum, cum or

pergimus, ferre nobiscum suggerit. Aliter quippe vigilantium orationem demoliri nequiuit. Primus hic rudibus oppugnando subrepat: siue ut eos initio negligentiores faciat, siue ut spiritum fornicationis viam paret. Quousq; ab eo liberi sumus, cum multitudine psallere non deitemus. Sæpe enim fit ut assatium oculos veriti, dormire erubescamus. Inimicus est leporibus canis, ita & somno inanis gloriæ spiritus. Finita die venditor, monachus vero psalmodia finita residens computat lucrum. Permane post orationem sobrius, ac vigilans: tuncq; cateruas dæmonum aspicias: Nā quia à nobis in oratione expugnati fuerint, post orationem iniquis nos phantasijs circumuenire moliuntur. & esidens obserua diligentius, inspiciasq; eos, q; cōsueti sunt primitias animæ dissipare. Fit nonnūquam ut in somnis, ex assiduitate exercitij laudabilis psalmodiū meditemur eloquia. Plerūq; vero dæmones ea suggerūt nobis, ut nos ad superbiam eleuent. Tertiu gen^o dicere nolebā nisi me quidā coegisset. Anima q; verbum Dei quotidie sine intermissione meditat, solet per soporē quoq; in eodem morari: est enim hoc secundum primi proprie remuneratio: qua. s. spiritus phantasmata euitantur.

De ignaua 1. formidine, Gradus XX.

Qui in cenobijs, siue cōuētib. virtutē arripit, nō valde cōsuevit oppugnari formidine, q; vero in remotiorib. locis solitari^o degit, caueat ne vnq; sibi formido dominetur, cenodoxiæ germē, & infidelitatis filia. formido puerilis est mos, in vetula ab inani gloria appress^o anima. Formido est fidei cōuersio in expectatione earū rerū, q; non videtur. Timor est, p̄meditatū præuisumq; periculū: Siue ira. timor est sensus tremulus cordis, q; de incertis calamitatib. iugiter agitur indignās. Timor est
certes